

На заседанието на Режисърския съвет, състояло се на 16.X.54 г. присъствуваха: др. др. К. Зидаров, Ф. Филипов, Н. О. Масалитинов, Ст. Сърчаджиев, Кр. Мирски, М. Бениш, Н. Лилиев, Ал. Хаджихристов, Ст. Тончев при следния дневен ред:

1. Вземане решение за писцата "ВЯРА";
2. Вземане решение за снемане на "УСИЛНИ ГОДИНИ".

a-1954-004895

К. ЗИДАРОВ - Във връзка с мнението на Министерството за "Вяра" др. Вутов съобщи, че от днес на театри се дава по-голяма свобода, т.е. сами ще си пускат готовите пиеци, като Министерството няма да приема спектаклите. Защото се отнася и за последната писца "Вяра". Аз, обаче, какъв, че именно и за тази писца И-вото трябва да си каже мнението въз основа на протокола. Тогава др. Вутов се съгласи да сумират всичко от протокола на приемането и днес до 12 ч. да дадат отговора за "Вяра".

Ф. ФИЛИПОВ - Другари, театърът се намира в ново, остро, тежко положение от една-две години с българските пиеци, които се критикуват от нашата общественост, която ни критикува също така за низко художествено ниво на нашите спектакли. Смята се, че те са в лош вид, занайчийски. Разбира се, макар че има много причини, по които хората да заемат строги и определени позиции спрямо театъра, ние трябва да намерим достатъчно сили в себе си, за да избегнем тия критики още повече сега, когато Министерството ни дава възможност самостоятелно да работим. Трябва да поправим всички грешки, които сме допускали, без да се правят повече отстъпки било на този или ози автор, било на режисьор или актьор.

За спектакъла "Вяра" от Т. Генов аз определено казвам, че това е художествено слабо произведение. Не са идейните грешки, които тежат. Ние ще трябва да искаме от автора да прочете писцата пред Режисърски съвет, /не пред Художествен съвет, където има тенденция да не се казва истината за българските пиеци/ след което всички да помогнем на автора, като му посочим какви поправки да направи в писцата. Ако той приеме поправките такива, каквито ние сме препоръчали, писцата ще може да се пусне след 20 дни. Ако не ги приеме и не я поправи - няма да я пуснем.

Има и режисърски някои нещо, които, ние говорихме, др. Сърчаджиев е съгласен да поправи. Освен това в постановката има слаби изпълнители, които в никакъв случай не трябва да участвуват. От тях един е Темелков и трябва да бъде сменен, защото не може да направи ролята.

Аз смяtam, че Режисърският съвет трябва да се събере, да прочете внимателно написано писцата, да даде нужните препоръки на автора и той да почне да работи. Докато не приемем един окончателен текст, репетиции да не се почват.

АЛ. ХАДЖИХРИСТОВ - Каква е възможността на театъра за отлагане на премиерата с 5-10 дни?

Ф. ФИЛИПОВ - Нека това стане на мой отговорност. По-добре да няма никаква възможност, но да имаме един по-хубав, здрав спектакъл.

АЛ. ХАДЖИХРИСТОВ - Имам пред вид, че при това състояние, в което е сега, Тодор Генов трудно ще поправи писцата си толкова бързо.

Ф. ФИЛИПОВ - Че по цели нощи не сиял. Тогава ние ще я поправим, ако приемем.

КР. МИРСКИ - Аз общо съм съгласен с казаното досега. По отношение на по-високото равнище на спектакъла - мисля, как може да се получи. Защото действително, дано не се лъжа, но имам впечатление, че авторът не може да напише повече от това, което е дал, повече от това, което би направил при спокойна обстановка. Но не бива да отиваме извън това, което е в рамките на напата специалност - да се изградят целостни образи, да се измени езика, за да е съответен на авторския - това не е в тия рамки. Поправките съвестно трябва да се направят от автора, а театърът да види дали може да пусне писцата. Да счете, че писцата е на високо художествено равнище и да я пусне, но според изказванията, щом работата е толкова сериозна, театърът не бива да я пуска.

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - Мисля, че писцата не може да се поправи от нас сериозно; може да сменим слаби изпълнители, но да поправим езика на автора - това е невъзможно. Още повече, че това не е класическо произдедение, а тук езикът е весникарски. Съмняjam се, че може значително да подобrim писцата.

К. ЗИДАРОВ - Не може да поправиш езика, защото е неразрилино свързан с образите.

Н. ЛИЛИЕВ - Мисля, че не може да става въпрос за такива сериозни поправки, за които казва др. Билипов, понеже това не може да се осъществи за 15 дена. Аз мисля при това, че др. Генов едва ли би могъл да направи повече. Но се отнася до режисьорската страна, др. Сърчаджиев може да внесе нужните поправки. В смисъл на основни поправки, които се предлагат е невъзможно, защото това предполага основно написване на писцата, а за това трябват не 15 дни, както предлага др. Филипов, а много повече време. Особено, ако на самия автор не са ясни образите. За 150 дни нико не се е изяснили, за 15 - съвсем няма да се изяснят. Все пак това е писцата, която с голям възторг се посреща от колективата. Посредничаха я с аплодисменти, че трябва да участвуват непременно в нея и пр., а се получи нещо, което не е за пред хората.

М. БЕНИЕШ - Практиката показва, че такова изграждане на пиеци от 20 души бабуване в края на краищата причинява повече мъки и трудности на театъра. Аз смятам, че тук главно българските пиеци трябва да се изграждат в сътрудничество между автор и режисьор. Също и тая пиеца на Т. Генов трябва да се доработи в такова сътрудничество между автора и режисьора. Сега да се събираме всички значи да продължава работата на комисиите. Може ли само ^седно наше събиране да дадем на автора всички съвети за прарежки.

Н. О. МАСАЛИТИНОВ - Доколкото аз помня, тази пиеца беше наложена от Министерството. Пуснете я да се провали. А нима в Съветския съюз всичко е на високо ниво. И там има нехубави спектакли. Това ще бъде за нас урок.

К. ЗИДАРОВ - Но ние вече сме доказали достатъчно, че не сме театър на място.

Ф. ФИЛИПОВ - Това да е последно. Повече не бива да върви така.

М. БЕНИЕШ - Аз мисля, че във всичко си има рискове. Трябва да решим: или да не излезе въобще пиецата или да излезе с този риск.

КР. МИРСКИ - Аз бих направил такова предложение: пиецата да се отложи за неопределен срок, в който авторът да направи основни поправки. Защото виждам, че никой тук не е убеден в качествата на пиецата. Тогава, като донесе пиецата си поправена било след 6 месеца или година, те ще може да се доработи и да се пусне. Ако и това не стане, аз предлагам да се приключи работата с нея и толкова.

АЛ. ХАДЖИХРИСТОВ - Все пак е по-правилно предложението на др. Филипов. Чом театърът ще носи известна отговорност, да наблсгие на поправките, което е необходимо.

Ф. ФИЛИПОВ - Ние не може да дезертираме от помощта, която трябва да дадем, а тя трябва да е искрена, пълна. За езика нима да говорим, другарю Масалитинов.

СТ. СЪРЧАДЖИЕВ - За тая пиеца аз трябва да кажа какво беше приели. Аз съм оказвал помощ на автора само режисърски. IV действие беше наложено от др. Володин. Той каза на Тодор как да го направи. Не съм се бъркал в IV действие. Това съм помагал на автора, повече не можех. Пиецата има наистина много слабости, според мен дори повече, отколкото се показаха в Министерството, но има и големи актьорски постижения: Трандафилов, Кисимов, Гобчевски, Узунов.

К. ЗИДАРОВ - На Узунов не е постижение - той не знае какво да прави на сцената.

СТ. СЪРЧАДЖИЕВ - Има програми минимум и програми максимум. За тази пиец

трябва според мен да вземем програма минимум. Ще предложим на автора поправки, ^{ще} ~~ниждам~~ го подпомогнем колкото можем да го убедим, защото той е крайно упорит и не иска да разбере това, което се иска от него. Ако пък поискам, няма да може да го направи. Неговият език е журналистически, публицистичен. Струва ми се, че ако приемам, че както е това произведение може да премахнем юного покирачи, често повтарящи се неща, като "ЦС" или "Партията", писцата може да излезе. А това не е много трудно и сложно. Като махирам финала на IV действие – това влизане на Непеляшки, финала на III д. – песента, и да влезе един човек без да се дърпат тил перденца – тая Шерлокхолмийшина, това ядено в IV д. получава се еснафчина, самоцелност. V действие може да поправим, вярвам и той ще се съгласи, толкова жора го казаха – да става не непосредствено, а по-късно от 9.IX. като се кърати само там един монолог на Богдан до прозореца /АЛ. ХАДЖИГИСТОВ – Това е най-тъния монолог в писцата/. Дано само се съгласи, защото е много упорит, уверявам ви, мен ми се разстроиха нервите. Трандафилов стигна до там, че каза: "Няма да репетирам, ако е тук Тодор Генов!" А въпреки това спектакълът има качества, може да стане хубав. Ние и в бъдаще ще играем и слаби писци.

Ф. ФИЛИПОВ – Но да не бъдат под мярката за Народния театър.

Ст. СЪРЧАДЖИЕВ – Тук ни бият като слабо художествено произведение.

Според мен политически гречки в писцата няма, както се изтъкна в Министерството. И тоя култ на личността – ще махирам той култ, тия икони.

Заключението ми е: програма минимум за писцата. Да се преправи писцата и да се пусне горе-долу след 15 дена.

КР. МИРСКИ – И след тия 15 дена ще излезе писцата, ще се играе и николко пъти и от това театърът няма да има полна, а преда.

Ст. ТОНЧЕВ – Аз така смятам: тази взискателност на Гогиевския съвет по изникналия въпрос за писцата "Бяра" изисква висока оценка. Не трябва да се отстъпва от тези позиции още иначе че Министерството държи, че ние отговаряме за продукцията на театъра. Но ми се струва, че тук се стига докрайности, косте не би било от полза нито за театъра, нито за писцата. Струва ми се, че е правилно изказването на др. Сърчаджииев, а и това на др. Филипов в началото, за програма минимум, за това, че не можем да надскочим собствения си ръст. Но заедно с тия поуки от досегашната

ни работа, непрекъснато трябва да се повишава възискателността ни: ако да кажем досега температурата е била 35° , в следващия етап да се пусни с още 2° . С открыти, смели изказвания по писанта ще се стигне до добри резултати.

СТ. СЪРЧАДЖИЕВ - Аз бих искал най-шият Режисьорски съвет да даде мнението си на автора, защото аз много мъчно говоря с него. /Ф. ФИЛИПОВ-
му
Защото си задължен за нещо?/ - Не, не, но просто трябва да се бием с него.

К. ЗИДАРОВ - Вече са стигнали да скандали - такова е творческото им сътрудничество.

Ф. ФИЛИПОВ - Значи само аз и Мирски сме на едно становище, че ако всички знаем, предварително, че тази писка ще претърпи крах, не бива да я пускаме.

К. ЗИДАРОВ - Другари, в това състояние, без поправките, които Министерството ще съобщи, и които се налагат, писката е лоша. Това значи, че ако я пуснем в този вид, ще предизвикаме нови критики, че не сме я поправили, че се поддаваме на актьорски хатъри, което става съвсем смешно. Когато получим от Министерството писмо за поправките, да ги дадем на автора и той да определи срока, пущен му да ги нанесе. А те са съществени. Др. Вутов говореше и за езика и за поправки, които др. Министър иска, така че нашата отговорност става още по-голяма. Да бъде граница тази писка, да покажем, че в театъра друг вятър е завел. Ние вече сами разбираме до какво положение е стигнал театъра. Аз разбирам, че ние не може да родим гений, като Шекспир, може би тази епоха ще роди, но много трябва да сме внимателни към Тодор Генов и ако видим, че той донесе същото, без да го е поправил, иници да го приемем.

Ф. ФИЛИПОВ - Актьори да се сменят, да влезе Стефан Реликов в ролята на Виктор.

АЛ. ХАДЖИХРИСТОВ - А какво мислиш /към др. Сърчаджиев/ за Асен Миланов като се появи на сцената всички се смеят. За какво е нужен на автора? Изобщо да падне този образ.

Ф. ФИЛИПОВ - Да се направи предварително пълен план.

К. ЗИДАРОВ - Тази вечер е VI-тото представление на "Усилини години". Както знаете премиерата беше злополучна, грозна, което новлия и на общественото мнение. Тя говори и за лоши метод на театъра. Но от критиките, които се чуват от ухо на ухо не забелязвам, че

са градивни, те са напълно отрицателни – и това, което е в "Литературен фронт" и това, което е писал Каракостов и Радевски, – всичко е напълно отрицателно. Под този психоз аз, повече за да си спася здравето, бях решил писесата да се снеме, даже наредих да не се поставя в афиша. По този начин ще се даде и удовлетворение на нашите критици, че най-после писесата ще се махне.

Аз виждам и авторските слабости, и режисьорските, и актьорските. Но как в Съветския съюз могат да издигнат до такова ниво писесата ..... , че да получи Сталинска награда, а ние да не направим тази писеса да стъпи на краката си, да стане гордост и за театъра, и за автора, и за режисьора, и за актьорите? Макар че бях много категоричен, когато решил да се снеме писесата ми, аз се размислих – не е ли много диктаторски, как ще погледне обществото на тая моя постъпка, решил да внеса въпроса пред Режисьорски съвет. Заявявам, че няма материал, с който да не се справя, няма слабост, която конкретно да ми е показана и да не я поправя. Но как да намерим такова мнение, което да насочва така конкретно грешките ми и аз веднага ще ги поправя. Ако мислите, че моето решение е правилно, кажете. Аз не мога да се разпореждам с писесата сам.

КР. МИРСКИ – Предварително искам да направя някои бележки. Въпросът с "Урилни години" също да се реши под висок критерий, но в никакъв случай не трябва да се влияем от това, което е писал да кажем Каракостов, или "Стършел". Трябва да го вземем под внимание, но този факт не е достатъчен да ни накара да вземем такова крайно решение. Пък и знаем как се пишат тия пещи. Дадохме възможност на всички хора със зли намерения да ги разгънат, а и им дадохме основание, защото нямаше хубаво представление. И това шумене на публиката много влияеше на актьорите, те като начинани биха доведени до такова състояние да сакат какво ще се каже. С оглед на реалните недостатъци да кажем сега има ли нужда от поправки или не?

Ф. ФИЛИПОВ – Предлагам днес да се изказващ по процедурни въпроси, а на друго заседание да говорим за необходими поправки.

Н. ЛИЛИЕВ – Мисля, че др. Зидаров правилно поставил въпроса в Режисьорски съвет в смисъл, че той от излизането й нататък не е властен върху нея. След като излезе писесата, тя вече принадлежи на ония,

които ще я гледат. Затова още не би могло да се каже съди за успеха й, не може слад 5-б представления да се съди какво ще бъде впечатлението на публиката. Аз разбирам Вашето беспокойство ~~нажижитър~~, др. Зидаров. И мен вълнува този въпрос, не засяга лично Вас. Вие толкова много неща имахте да преодолявате. Но мисля, че сега е още рано. Но-късно бихме могли да говорим за поправки, макар, че и в този вид представлението задоволява. Това са критици, които при един случай ще харесат, а при друг – няма да харесат; пред тяхното колебливо мнение предпочитам да слушам собственото си. /КР. МИРСКИ – Каквото и да се поправи, тия които не ^{са} харесвани, пак няма да харесат/ Да се говори за пиесата сега е още рано, защото не сме убедени, дали именно тия са грешките, които се сочат. В Съветския съюз "Московски характер" обвързаха и поправяха едва след 90-тото представление. /К. ЗИДАРОВ – Чак 90-то няма да стигне./ Ако Вие сте се повлияли, че в един деличен ден няма посещение...

К. ЗИДАРОВ – Посещение има. Даже след критиката, интереса се засили.

СТ. СЪРБАДЖИЕВ – Струва ми се, че Камен Зидаров е прибързал малко с това решение да се свали пиесата. Мисля, че пиесата трябва да претърпи поправки, но те трябва да станат не така круто. Но-скоро бих казал Мирски да поработи върху неща, които утежняват пиесата, а и автора да поправи никой неща. Но сега да се свали пиесата, след тая критика, това е малодушие. Не тат неделя, а поне след 2-3 недели. Сега значи капитулация.

Н. О. МАСАЛИТИНОВ – В никакъв случай не трябва да свалиме пиесата. Имам беседа с автора. Има актьори и актьори, независимо от таланта. Може да е по-слаб актьор, но да е в ансамбъл с другите. Аз говорих с Марта Попова. Казвам й: "Талантливи сът, но не ви харесвам". Отстраняват я с бастун, а тя не реагира, та тя е духовна аристократка, трябва дори скандал да вдигне. Но изобщо пиесата трябва да се играе. Зорка Йорданова, дъщерята на учителя – драматична актриса, та аз плача от нея!

АЛ. ХАДЖИХРИСТОВ – Смятам, че е неправилно да се отменя пиесата, а трябва Режисърския съвет да се занимава с поправките.

М. БЕНИЕШ – Да се съберем да видим едно представление.

Ф. ФИЛИПОВ – Начинът на процедиране към "Усили години" по нико не бива да се различава от този кам "Вяра" от Тодор Генов или който е да е друг автор. Дори ако към Тодор Генов се предлага програма минимум, към "Усили години", предлагам програма максимум. След една две-недели ще има градушка от обществено мнение, което се

изразява от наши видни другари, от вестниците, които са органи на нашата държава. Ще се получи, че те съветват, а ние не ги слушаме. Още повече, че след премиерата при мен идва няколко пъти обезпокоен К. Зидаров, той има желание да поправи грешките в писцата. Затова час по-скоро трябва да се поправи спектакъла. Камен Зидаров да излезе с предложение как да поправи своята творба, Режисърският съвет да му даде мнението си и две седмици да не се слага в афиша без да се обявява, през което време /което никак не е малко/ трябва да почнем да я поправяме и чак когато сме вложили всичките си сили, които въобще можем да дадем, чак тогава да се успокоим. Има и изпълнители, които не покриват образите. Като че към "Усилини години" трябва да сме най-взискателни. Без паника, още повече, че авторът гори от желание час по-скоро да поправи всички грешки. /КР. МИРСКИ – А той има сили да ги поправи./ Има сили, да. Разбира се, трябва да кажа, че и в постановката има много неща, които трябва да се поправят. Но това по-вина на всички ни не стана, а трябваше да стане още веднага след премиерата.

К. ЗИДАРОВ – Нека Режисърският съвет да гледа измислениките в сряда писцата.

СТ. ТОНЧЕВ – Ако може след гледането в сряда да стане едно вътрешно обсъждане с актьорския колектив, където остро да се критикуват никакви актьорски неуспехи, което ще допринесе за тяхното преодоляване.

Ф. ФИЛИПОВ – Да се обяви официално, че в сряда Режисърският съвет ще гледа "Усилини години".

КР. МИРСКИ – Малка бележка: мисля, че ако се обяви, че се намали равнището на спектакъла, ще се създаде напрежение, психоза у артистите.

Ф. ФИЛИПОВ – Тогава да го гледаме още тази вечер.

К. ЗИДАРОВ – В заключение аз приемам предложението, мога да се съглася с това. Но най-много ме измъчва това, че изкарват, че аз няма да мога да поправя писцата си – аз, който съм помогнал на толкова автори. Обаче този господин Каракостов, който казва, че: "Ти си стоял 6 години в театъра, и нищо не си направил!" – това е вече нахалство.

КР. МИРСКИ – Без да има пред вид, че той, като пише, на всяка крачка, прави грешки.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: